

ΤΟ ΛΟΓΟ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΓΟΗΤΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΓΙΑΤΙ ΑΡΕΣΟΥΝ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

(Τι άπαντούν ο Τζόρτζ Μπανκροφτ, ο Ζάν Βερμπερ, ο Ζάν Μυρά, ο Κένρατ Φάιτ, ο Γκάρυ Κούπερ, ο Μανζού, ο Βίλλυ Φρίτς και οι άλλοι γοήτες)

ΣΦΑΛΩΣ δεν υπάρχει κορία ή δεσποινίς — όχι μόνο στην Αθήνα, αλλά και σ' όλο τον κόσμο — που να μην έχει τον αγαπημένο της μεταξύ των αστέρων, των άρρένων αστέρων του κινηματογράφου. Από τότε που άρχισε ο κινηματογράφος, οι σκηνοθέται δεν παύουν να υποστηρίζουν ότι μια γυναίκα, πληγώνοντας να δη μιά ταίνια και να συγκινηθή από μιά δραματική ιστορία, θέλει συγκλονίσει να δη και να θαυμάσει και τον αστέρα που της άρεσει, τον έραστη—οιιά.

Έννοείται ότι κάθε γυναίκα αισθάνεται ιδιαίτερη προτίμηση για τον αστέρα εκείνον που ανταποκρίνεται στο ιδανικό της. Η όμορφιά, ή σοματική διάπλαση και ο χαρακτήρας κάθε ήθοισιού δεν παύουν σπουδαίο ρόλο σ' αυτές τις προτιμήσεις. Κάθε καλλιτέχνης του κινηματογράφου τραβάει έναν αριθμό γυναικών με κάποιο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του, που δεν κάνει έκ πρώτης όψεως έντύπωση στους άλλους άνδρες, μα που το προσέχει ένα γυναικείο μάτι.

Και τώρα προβάλλει το ερώτημα: Γνωρίζει κάθε ήθοισιός του κινηματογράφου γιατί άρεσει στις γυναίκες; Κατά σύμπτωση, δύο συγχρόνως κινηματογραφικά περιοδικά, ένα γαλλικό κι ένα άμερικανικό, είχαν την έλευση να κάνουν αυτή την ερώτηση στους κυριωτέρους σωματιριωτές τους ήθοισιούς. Από τις άπαντήσεις που έλαβαν κι' έδημοσίευσαν, μεταφράζουμε χάριν των άναγνωστών του «Μπουκέτου» τις πιο ξεξινές και τις πιο χαρακτηριστικές.

— Γιατί άρεσει στις γυναίκες; άποκρίθηκε ο Τζόρτζ Μπάνκροφτ, ο σωμαθητικώτατος αυτός κολοσός. Διάβολε! όχι βέβαια γιατί είμαι όμορφος ή λεπτοκαμωμένος, μα γιατί καταλαβαίνω ότι... έχω πολύ βαρύ σχήμα! Όλα τα ερωτικά γράμματα που έλαβα μέχρι σήμερα από άγνωστες θαυμάστριές μου, δεν παραλείπουν ν' αναφέρουν αυτή τη λεπτομέρεια... Τι τα θέλετε, όταν κυττάζω το πρόσωπό μου στον καθρέφτη και όταν συλλογίζομαι πόσες γυναίκες μου πρότειναν μέχρι σήμερα να τις κλέψω, κάνω τη σκέψη ότι ή γυναίκα συγκινείται περισσότερο από την... άσχημα παρά από την όμορφη!...

Ο Ζάν Βερμπερ — ο όποιος διέπλεσε ένα υπέροχο δούκα του Ράιχσταγ στον «Λετιδέα» — φρονεί ότι άρεσει στις γυναίκες διά λόγους αντίθετους από εκείνους που υποστηρίζει ο Μπάνκροφτ.

— Η γυναίκα, είπε, συγκινείται μονάχα από τη λεπτότητα και την ευγένεια. Πιθανόν ένας βάνουσσος άνδρας να την υποτάξει για μιά στιγμή με τη βάρβαρη δύναμη του, μα ή επίδραση του δεν θα βαστάξει πολύ. Η γυναίκα δεν μπορεί να κάνει χωρίς χάδια και περιουήσεις. Της είνε αδύνατο να περάσει όλη τη ζωή της μ' ένα νευρικό και δεινόμο άνδρα. Η πείρα βέβαια με δίδαξε ότι ή γυναίκα θέλει κάπου—κάπου να την κακομεταχειρίζονται — μα πολύ λίγο. Η στοργή και ή τρυφερότης είνε ή κυριώτερη απόλαση της... Κι' έχω άρεσει στις γυναίκες γιατί καταλαβαίνω πως και όταν άκούω θά πρόκειται να τις χτυπήσω, θά ήλιπσω το χέρι μου με λουλούδια...

Θέλετε τώρα να μάθετε τι είνε εκείνο που κάνει τον Ζάν-Μυρά — κατά τη γνώμη του — ν' άρέσει στις γυναίκες; «Ας άκούσουμε τι λέει ο ίδιος:

— Η γυναίκες μ' αγαπούν γιατί διασθάνονται ότι δεν μπορούν να

και τη σδυμένη σου ματιιά, που την καρδιά σπαράζει... Τ' όμορφο που όνειρεύεσαι στον κόσμο είν' παραμυθι. Μέσα στα χόρτα, στις βρογιάς, στους φράχτες τριγυρίζεις, κρυμμένο μές' στη λωροσσιά, το βρομιο σαμαθι... Μακάριο βλέμμα που σδυτό τον ήλιο δεν κυττάζει...

Ο Στεκιέτι, έκτός από τους δύο τόμους που έβγαλε στην αρχή, έτύπωσε αργότερα κι' άλλα ποιήματα, σατιρικά και κοινωνικά τα περισσότερα, αλλά δεν έφταναν στην έμφανεια και στην άξια τα πρώτα του ποιήματα, με τα όποια γίνανε γνωστός σ' όλο τον κόσμο. Έπειτα έδόθηκε σ' άλλες μελέτες, γίνανε διευθυντής της Βιβλιοθήκης της Μπλόνας και συγγραφέας περιόγων πεζών βιβλίων. Γλεντζές σ' όλη τη ζωή του, φίλος του Βάχου, έψαλλε όφραϊάτα το κροαί και τα γλέντια. Θά μείνη όμως στην ιστορία των ιταλικών γραμματιών για τους δύο πρώτους τόμους των ποιημάτων του, που κλείνουν μέσα στους στίχους τον όλο τον ανθρώπινο πόνο και την ελπίδα της ζωής.

ΚΡΩΣΤΑΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΛΑΣ

είνε βέβαιες... αν θα τους μείνω πιστός. Είνε αδύνατο να μη καταλαβαίνω ότι δεν είμαι από εκείνους τους άνδρες που μένουν πολλόν καιρό πιστοί σε μιά γυναίκα. Ο πόθος της αλλαγής, και στη ζωή και στον έρωτα, είνε το κυριώτερο γνώριμά μου. Ζητώ πάντοτε το άγνωστο, το καινούργιο... Η μονοτονία με σκοτώνει. Ανατριχιάζω με τη σκέψη ότι είνε πιθανόν ν' αγαπήσω την ίδια γυναίκα επί τρεις μήνες... Η γυναίκες, έπαναλαμβάνω, το διασθάνονται αυτό. Και μ' αγαπούν σαν ένα άνδρα άσπαστο και ευμετάβολο. Ένα άνδρα που θά ήθελαν να τον κρατήσουν κοντά τους, έσοτ και με θύσιες του έγωισμού τους. Με δύο λόγια, ζητούν σε μένα τον πόνο κι' όχι τη χαρά...

Η άπάντησι του Κόνρατ Φάιτ — περαστικού άπ' το Παρίσι — είνε συγχύη, όπως και ή φασογνωμία του μεγάλου αυτού τραγουδιστή:

— Έν πρώτοις όφείλω να σάς πω ότι έχω δεν πολυάρεσει στις γυναίκες. Τις άποθώ άντι να τις κλέψω... Έπειδή όμως υπάρχουν σ' αυτόν τον κόσμο πολλών ειδών γούστα, βρισκονται και μεριές γυναίκες, ή όποιες δείχνουν κάποια προτίμηση για μένα. Άλλ' από τα γούστα που μου στέλνουν, καταλαβαίνω ότι ή περισσότερες άπ' αυτές είνε νευροπαθείς, ίσπεριες, μισόβριλλες και ότι μ' αγαπούν έπειδή με θεωρούν και μένα τρελλό, ικανό να τις πνέσω ή να τις μαχαρώσω σε στιγμές ερωτικής παραφοράς!... Τι το θέλετε; Το γεγονός ότι δεν άκουσα ως τώρα την έξομολόγησι μιιάς ίσοροποιημένης γυναίκα, με κάνει ν' άμφιβάλλω κι' έχω ο ίδιος για τη διανοητική μου κατάσταση... και — γιατί να το άποκρούσω; — να αισθάνομαι ένα άνεξήγητο μίσος έναντιόν του όφραϊου φίλου... Γι' αυτό δεν παντρεύτηκα κι' όστι σκοπεύω να παντρευτώ ποτέ...

Ο κομψοπέικωμος Μανζού.

Ο Γάκρυ Κούπερ έδωσε την έξής άπάντησι στο ερώτημα που του ήτέβαλαν:

—Όχι! έχω έξρω γιατί άρεσει στις γυναίκες... Κάνω ό τι μπορώ για να μην τους άρεσω, εκείνες όμως έξακολουθούν να με λατρεύουν. Γιατί; Ίσως γιατί καταλαβαίνω ότι δεν με συγκινούν διάλου. Πρωτιμώ τα καθαρόαμα λόγια και τους άνοιχτους κάμτους... Παίζω τώρα ρόλους έρωτοπαθών νέων, γιατί μου το έπιβάλλει ή δουλειά μου. Κάτι όμως μου λέει ότι δεν θ' άργήσει νάρθη ή μέρα που θά τα πετάξω όλα και θά πάω να ζήσω μόνος μου στο βουνό...

Πόση διαφορά μεταξύ της όμης αυτής άπαντήσεως ενός ήθοισιού που δεν έλαιοσε άκόμη τα 33 και ο όποιος μιλάει σαν να γέγρασε πριν της ώρας του, και της άπαντήσεως του «Αδάμου Μανζού», που έξακολουθεί να είνε κομψός και χαριτωμένος παρά τα 46 χρονιάια του:

— Άρεσει στις γυναίκες — άποκρίθηκε ο ήλασιωμένος αυτός Δόν Ζουάν — έπειδή ξέρω να ντύνομαι καλά και να τις κυττάζω με ποινή τρυφερότητα... Δεν ντρέπομαι να διολογήσω ότι μοναδικό μου όνειρο είνε πώς ν' άρεσω περισσότερο στις γυναίκες. Η λατρεία που δείχνουν για μένα ή νεαρές ίδιους δεσποινίδες, μου δίνει πάντοτε καινούργιες δυνάμεις. Υπόγειο μεγαλύτερη ύψαριότητα από του να κάθεται σ' ένα κομψό σαλονάκι και να κοιθεντιάζει με όφραϊες γυναίκες που θαυμάζουν σε σένα το πνεύμα σου και το άμφογο ντύσιμό σου;

— Άρεσει στις γυναίκες, γιατί ξέρω να χαμογελάω γλυκά! άποκρίθηκε ο Βίλλυ Φρίτς.

Η άπάντησις αυτή δεν δείχνει βέβαια μετριοφροσύνη. Μα πρέπει να έχετε ύπ' όψη σας ότι ο σύζυγος της Λίλιαν Χάρενβ' έχει πολύ μεγάλη ιδέα για τον έναντό του. Πριν από λίγες μέρες μάλιστα, παρήσει ως ενάγων στο Προτοδικείο της Λρεσδής, ζητώντας ν' άπαγορευθή ή δημοσιεύσις ενός σάιτσον του που του παρεϊόφρανε, λέγει, τα εκλλιγγραμμάχα χαρακτηριστικά!...

Ο Άλμπερ Πρεζάν κάλιν, ο σωμαθηστότατος αυτός ζεν-πρεμιέ, ο όποιος υποδέεται πάντοτε με άφρασθητή έπιτηρία ούλους άπάγηδον, έδωσε την έξής άπάντησι όταν τον ρώτησαν που άποδοίει την αγάπη που του δείχνουν, με χιλιάδες έπιστολών, όλες ή Γαλλίδες:

— Στο έξομολόγημά μου. Οι τρώσι μου, το ντύσιμό μου, το περπάτημά μου, όλη γενικά ή εμφάνισι μου, μεταφέρει νεορά τις γυναίκες στον έπιφοβο, μα και γοητευτικό κόσμο των άπάγηδον, — στη σφαίρα του έγκληματος. Και είνε διά γνωστή ή παράξενη προτίμηση των γυναικών για τις επικινδύνες περιπέτειες... Τα τρυφερά αυτά πλάσματα μ' αγαπούν έπειδή με φοβούνται...

Όταν ρώτησαν και τον Γερμανό τραγουδιστή Λιμίλο Γιάνινγκ, γιατί άρεσει στις γυναίκες, άποκρίθηκε σοβαρώτατα:

— Άρεσει έχω στις γυναίκες; Μοί φαίνεται πως με κοιροϊδέετε! Ρώτησαν, τέλος, και τον Πολέ, ένα Γάλλο κομικό τεραστιών σοματιών διάσάσεως, γιατί ή γυναίκες τον προτιμούν από πολλούς άλλους όφραϊους και λεπτοκαμωμένους ζεν-πρεμιέ. Κι' έκείνος άποκρίθηκε, σίχοντας ένα περίλυτο βλέμμα στην έπαθλιτική κοιλιά του: — Άλλοίμονο! γιατί δεν με θεωρούν διάλου επικινδύνου!...